

عنوان مقاله:

بررسی رابطه کمال گرایی والدین با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

یگانه بخشی بجد - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، آموزگار رودکی کورین نصرت اباد

زهرا زرهی - لیسانس روانشناسی، آموزش و پرورش دشتیاری

خلاصه مقاله:

والدین کمال گرا و قدرت طلب معمولا محصلان که بیش از حد کمال گرا هستند در کودکی والدینی داشته اند که معتقد بوده اند همیشه پدر و مادر درست می گویند، همیشه پدر و مادر حق دارند و درست عمل می کنند. از آن جا که این والدین تفاوت توانایی های خود و کودکانشان را درک نمی کنند سعی می کنند با تنبیه کودکان را مجبور به رسیدن به معیارهای خودشان کنند. معیارهایی که آن قدر غیر واقع بینانه اند که در کمتر مواقعی به آن دست پیدا می کنند. به این سبک تربیت سبک والدینی قدرت طلبانه می گویند و زمینه های کمال گرایی را در کودک فراهم می کنند. همچنین والدینی که خود کمال گرا هستند نه تنها موفقیت های کودکانشان را در کوچک می پندارند حتا موفقیت های خودشان را قبول ندارند. کودکان والدین کمال گرا نیز هیچ گاه احساس خوبی نسبت به خود ندارند چون نتوانسته اند والدینشان را خشنود کنند. کمال گرایی یکی از ویژگیهای شخصیتی است که می تواند هم سازنده و مفید، هم منفی و مخرب باشد. از لحاظ تاریخی مفهوم کمال گرایی به عنوان یک مقوله روانشناختی مورد توجه بسیاری از روانشناسان قرار گرفته است. اگر کمال گرایی را دو روی یک سکه فرض کنیم در این صورت یک روی آن کسب موفقیت و نیل به هدف و روی دیگر آن ترس از شکست یا سرزنش افراد یا دیگر پیامدهای اجتماعی مربوط به شکست است. نتایج مطالعات انجام شده نشان می دهد افراد کمال گرا دارای والدینی با سطح بالای کمال گرایی بوده اند. این رابطه بویژه زمانی که والد و فرزند همجنس هستند (مادر و دختر) قوی تر به نظر می رسد. معمولا والدین کمال گرا بیش از اندازه انتقاد می کنند، سختگیر هستند و کمتر از فرزندانشان حمایت می کنند. آنان عملکرد فرزندانشان را بیش از اندازه ارزیابی می کنند و این به بهای از دست دادن رابطه نزدیک بین آنان و فرزندانشان می شود. این دسته از والدین نه تنها به تحقیر و کوچک شمردن موفقیت های خود می پردازند، بلکه پذیرفتن و پاداش دادن به تلاش های فرزندانشان نیز برای آنان مشکل است. این والدین به جای تایید رفتار فرزندانشان، پیوسته آنان را به انجام کارهای بهتری وامی دارند و به آنان هشدار می دهند. فرزندان والدین کمال گرا همواره باید بی نقص باشند تا خواسته های والدینشان را برآورده سازند و از انتقاداتشان دور باشند. آنان باید همواره بی نقص بوده و به تلاش خود ادامه دهند تا جایی که تایید پدر و مادر را به دست آورند. چنین فرزندی دست به نوآوری و کارهای تازه نمی زند، همیشه مضطرب و پریشان است و به توانایی های خود اعتمادی ندارد. این فرزندان هیچ گاه احساس خوشحالی نمی کنند چراکه گمان می کنند رفتارشان به آن اندازه خوب نیست تا نظر پدر و مادر را جلب کند. والدین کمال گرا اغلب از عشق ورزیدن و تایید فرزندانشان دوری می کنند و به این صورت آنان را تنبیه می کنند. فرزندانشان نیز هرگز احساس خشنودی و رضایت نمی کنند. قربانیان چنین ترسی معمول تلاش می کنند تا آنجا که می توانند از موقعیت هایی که پیش بینی می کنند عملکردشان در آن موقعیتها طبق استانداردها و ملاکهای سطح بالا مورد قضاوت قرار خواهد گرفت اجتناب کنند. از سو ...

کلمات کلیدی:

کمال گرایی، والدین، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1969563>

